

Met de 'proliferatie' van web en mobiele telefonie wordt het mogelijk om met web 2.0 meer te doen dan alleen te bloggen over de hond van de burens of voorgenomen aankoopbeslissingen in de winkel te toetsen via vergelijkingssites. Web 2.0 kan een rol spelen in internationale politieke ontwikkelingen – ook in perifere regio's.

Wereldburger 2.0?

Erik Bouwer

Manuel Castells (socioloog, Berkely) omschreef in zijn boek *The Rise of the Network Society* de politieke kant van de economie als *informational, global en networked* (Castells, 1996). Toegang tot relevante informatie is wereldwijd cruciaal – voor zowel ontwikkelde als ontwikkelingslanden. ICT speelt als middel een zeer belangrijke rol in het volgen en beïnvloeden van internationale politieke ontwikkelingen. Die leken tot voor enkele jaren geleden voornamelijk het speelveld te zijn van journalisten van grote kranten en televisie; van NGO's en last but not least van politici en versholene krachten uit het bedrijfsleven. De snelheid van het web, de toename in het aantal bezitters van een mobiele telefoon en het ontstaan van nieuwe mobiele applicaties openen echter nieuwe mogelijkheden om realtime informatie uit te wisselen over internationale politieke omstandigheden. Niet alleen nuttig voor de media die het nieuws willen brengen, maar ook een handig middel voor bijvoorbeeld NGO's en burgers in conflictgebieden – daarbij soms gehinderd door webblokkades vanuit regeringen.

Het *Global Partnership for the Prevention of Armed Conflict* (GPPAC) wil burgers betrekken bij het verzamelen van informatie zodat ook vanuit deze hoek kan worden bijgedragen aan de preventie en oplossing van dreigende gewelddadige conflicten. Hiertoe is het plan opgevat om een zogenaamd Peace Portal te ontwikkelen. Het platform is een initiatief van European Centre for Conflict Prevention (ECCP), een onderdeel van GPPAC, waarvan Peter van Tuijl directeur is. In de visie van Van Tuijl kunnen nieuwe web- en mobiele technologieën een grote positieve invloed hebben op de informatievoorziening en samenwerking op het gebied van conflictpreventie. Met het platform dat nu ontwikkeld wordt, beoogt hij dan ook de geïntegreerde inzet van al die nieuwe mogelijkheden zodat met het verzamelen van betere online informatie over conflicten allerlei politieke processen (die vrijwel altijd offline plaatsvinden) sneller en beter

kunnen worden geactiveerd. Het netwerk van (deels reeds samenwerkende) civil society organisaties komt hierbij op sterkere wijze in beeld.

Wereldwijd informatiepunt

Het European Centre for Conflict Prevention is een non-gouvernementele organisatie met conflictpreventie en het ondersteunen van vredesinitiatieven als doel. ECCP heeft de visie dat de lokale bevolking een rol heeft (en de bereidheid heeft) om hieraan bij te dragen. Het ECCP functioneert hierbij als een onpartijdig informatiepunt en netwerkorganisatie, en voert het secretariaat van Global Partnership for the Prevention of Armed Conflict. Dat programma wordt ondersteund door verschillende overheden en ministeries uit een groot aantal landen (waaronder Canada, Duitsland, Frankrijk, Spanje, Engeland, Denemarken, Nederland, Noorwegen, Zweden) en door NGO's zoals CORDAID, IDRC, NOVIB/Oxfam Nederland, het ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties UNDP en de Heinrich Boll Foundation. Het GPPAC is in 2003 opgericht na een oproep van VN-secretaris generaal Kofi Annan om een internationale conferentie op te zetten voor burgerinitiatieven gericht op conflictpreventie na het verschijnen van het rapport 'prevention of armed conflict'.

ECCP en GPPAC zijn netwerkorganisaties die altijd de burger (civil society, grass root organizations) hebben betrokken bij projecten en informatieverstrekking. Ze hebben zich tot doel gesteld om voorrang te geven aan de stem van de civil society, gebruikmakend van technologie.

Web 2.0 als 'integrator'

Er zijn wel NGO's die experimenteren met de inzet van webtechnologie, maar de initiatieven zijn beperkt en het ontbreekt aan integratie en een strategische benadering. Er valt dus veel te winnen. Het Peace Portal wil niet een nieuw platform opzetten met vergelijkbare functionaliteit, maar wil de informatie van bestaande sites en omgevingen integreren.

Groei in mobiele telefonie

In 2000 waren de ontwikkelingslanden goed voor 25 procent van de circa 700 miljoen aanwezige mobiele telefoons. Begin 2009 was dit aandeel gegroeid tot driekwart van een totaal volume van vier miljard toestellen (een aantal dat niet gelijk is aan het aantal personen, het gaat hierbij om het aantal simkaarten). Carl-Henric Svanberg, CEO van Ericsson, gaat uit van een getal van 3,6 miljard personen eind 2009. De groei is onstuimig: in het eerste kwartaal van 2009 kwamen er in India 128 miljoen nieuwe bezitters bij (89 miljoen in China en 96 miljoen in Afrika) – aldus gegevens van TeleGeography, een telecom adviesbureau. De westerse markt is grotendeels verzadigd en de groei van de komende jaren zal zich afspelen in de rurale gebieden van ontwikkelingslanden. Die groei wordt versneld door een toename van het aanbod in goedkope toestellen uit China en het uitbreiden van gemakkelijk toegankelijke diensten zoals financiële transacties.

Het nieuwe platform moet iedereen in staat stellen om direct te communiceren met partners ter plekke die hulp kunnen bieden om verergering van conflicten te voorkomen. Verschillende participerende organisaties kunnen er hun activiteiten beter mee coördineren en combineren, op basis van de meest recente informatie. Daarmee ontstaat een soort ‘crowd sourcing’-platform voor het vermijden en oplossen van conflicten; een mogelijke basis voor een *early warning*-systeem dat hulp biedt bij het voorkomen en verder verspreiden van conflicten – door tijdig de voortekenen te herkennen zodat de juiste acties ondernomen kunnen worden. Bij bestaande conflicten gaat het om het kunnen aanbieden van de juiste feitelijke en realtime informatie, bij opgeloste conflicten kan de nieuw ontstane situatie gemonitord worden om te bezien of afspraken nagekomen worden en er geen nieuwe brandhaarden ontstaan.

Ontwikkeling

Het platform wordt ontwikkeld door een stuurgroep onder leiding van ECCP. In de stuurgroep zijn de samenwerkende organisaties vertegenwoordigd. Als adviseurs zijn betrokken Henk Bos (verantwoordelijk voor de opzet van het business plan) en Jeroen Tas (TASK). Tas is verantwoordelijk voor het ontwerp en de bouw van het platform. Hij werkt pro deo samen met softwareteams in Nederland en India, die gezamenlijk de technische uitvoering verzorgen. Daarbij wordt gebruik gemaakt van open source- en collaboratieve ontwikkelmethoden. Vicky Carreras is vanuit ECCP verantwoordelijk als portaal manager.

De gemeente Den Haag heeft in het kader van de positionering van deze gemeente als ‘peace/legal capital’ van de wereld het project gesubsidieerd en het ministerie van Econo-

mische Zaken heeft de subsidie aangevuld om het project financieel haalbaar te maken. Op www.mypeaceportal.org is het platform momenteel in bètafase beschikbaar. De huidige interface wordt nog ‘gerevamped’.

Technologie

De ontwikkelaars verwachten dat ze op basis van berichten en verslagen, verstrekt via telefoon en/of internet, van zo-

Portal

Gebruikers kunnen via het platform gemakkelijk samenwerken en informatie uitwisselen door bronnen te uploaden (variërend van rapporten tot mobiele video's), te downloaden en (sub)communities op te starten. Met het platform, zo is het doel, wordt het bereik van lokale activisten vergroot. NGO's hebben de mogelijkheid om hun eigen content te integreren met het platform en kunnen zo een groter publiek bedienen. Er wordt nu gewerkt aan de ontwikkeling van het platform; in de bèta versie is onder meer ruimte opgenomen voor het volgen van de verkiezingen in Indonesië. Het platform wordt officieel gelanceerd in begin 2010.

wel correspondenten, medewerkers als burgers ter plekke, een realtime beeld kunnen geven van de situatie. Door deze informatie te combineren met verslaggeving van officiële bronnen, zoals persagentschappen (aangesloten bij de GPPAC Media Focal Points) en woordvoerders wordt het mogelijk om te zien waar en met welke intensiteit het conflict zich ontwikkelt. Op basis daarvan kunnen in de politieke sfeer corrigerende acties worden ondernomen. De online wereld versnelt daarmee de offline politieke besluitvorming, zo is het voornemen.

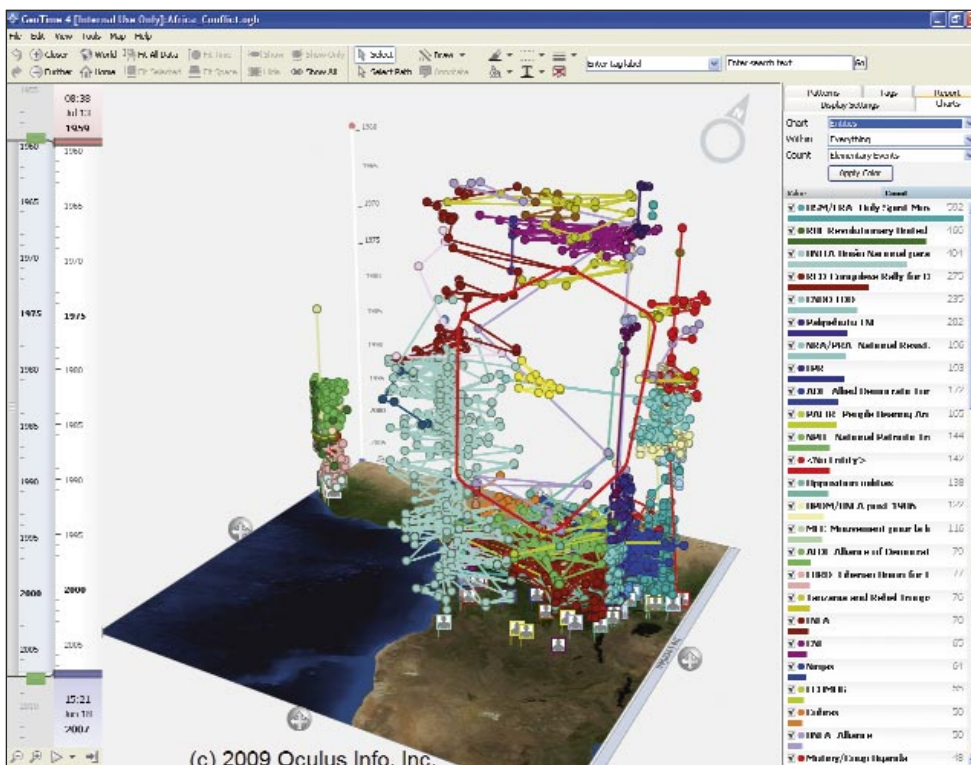
Het platform wordt voorzien van verschillende nieuwe en geïntegreerde technologieën, zoals location-based services. Wanneer tijd en locatie meekomen met aangeboden informatie, kan geanalyseerd worden of er sprake is van concentratie of uitbreiding van problemen in tijd en plaats. De portal maakt gebruik van mapping software die de locatie van informatie op Google maps kan afbeelden. Ook ontstaat er zicht op de vraag welke medewerkers van de netwerkorganisaties ter plekke zijn die eventueel een rol kunnen spelen. Daarnaast wordt de content geanalyseerd op toon (bijvoorbeeld toenemende agressie in de informatie, door zowel menselijke beoordeling als taalsoftware) en wordt nagegaan of de frequentie en verspreiding toenemen. Er wor-

den indicatoren meegenomen die als early warning fungeren: is in de afgelopen dagen het aantal roadblocks toegenomen? Worden scholen en winkels gesloten? Er wordt getest met het visualiseren van informatie, waarbij tools er voor zorgen dat complexe relaties visueel inzichtelijk worden gemaakt: onder meer met heatmaps (kaarten die met warmtekleuren inzichtelijk maken waar mensen op klikken), dashboards en netwerkdiagrammen. Er wordt samengewerkt met *Crisis-mapping* voor het in kaart brengen van conflictsituaties. Ook de inzet van Skype en Twitter worden meegenomen en er wordt een expert-database – zowel voor het vinden van deskundigen als voor carrièreontwikkeling a la LinkedIn – opgezet. Web 3.0-tools zoals ‘communitytics’ worden geïmplementeerd om activiteiten van partijen inzichtelijk te maken: wie een community activeert, wie problemen helpt op te lossen of wie coördinerend optreedt.

Menselijke organisatie

De kwaliteit van het Peace Portal staat en valt met de betrouwbaarheid en validatie van de informatiebronnen. De slogan achter het platform is *Peace through Trusted Partners*. Het portal is uiteindelijk bestemd voor verschillende soorten gebruikers: individuen in veilige en onveilige situaties,

niet-commerciële maar ook commerciële organisaties, overheden en ngo's. Gebrek aan controle op geloofwaardigheid van bronnen en of auteurs kan leiden tot foutieve informatie of gebrek aan acceptatie. Veel aandacht gaat dan ook uit naar vraagstukken rondom authenticatie (openID) en autorisatie (openAuth). Binnen het platform is er een redactie die achteraf en via signaleringen gaat controleren en modereren; er is ook een contentmanager aangewezen. Daarnaast worden criteria ontwikkeld om content en contentaanbieders te waarderen op basis van hun reputatie, bijvoorbeeld via een OpenID-aanpak en door gebruikersratings toe te passen. Berichten van leden van partnerorganisaties en international erkende organisaties, zoals UN of

Crisismapping – het 3D-model stelt gebruikers in staat om de intensiteit van regionale ontwikkelingen in de tijd en locatie te plaatsen. Het model analyseert ook patronen.

Courtesy of Oculus Info (c) 2009 Oculus Info. All rights reserved.

het Rode Kruis, zullen bijvoorbeeld een hogere *credibility* hebben dan een anonieme twitteraar.

Het platform is open van opzet; ook politieke tegenstanders zouden elkaar kunnen treffen. Bij rapportages over bijvoorbeeld frauduleuze toestanden bij een verkiezing is het bijvoorbeeld de vraag wie de waarheid spreekt. Het portal wil ook hier met behulp van ratings uit zien te komen en wil verder duidelijkheid bieden over wat wel en niet bekend is over bronnen of waarover wordt getwijfeld. Er wordt bekeken of berichten authentiek zijn – bijvoorbeeld afkomstig van verschillende IP-adressen of telefoons. Uiteindelijk is het aan de gebruiker om een inschatting te maken over de kwaliteit van geboden informatie.

Gebruikers die informatie aanbieden kunnen verder hun *eigen risico's* beperken door anoniem te reageren – niet iedere overheid staat toe dat burgers zich (online) met politiek bemoeien. Ook deze reacties worden door moderatoren van commentaar voorzien, zoals 'gebruiker bij redactie bekend' of 'gebruiker onbekend maar in lijn met...' of 'deze bijdrage valt op...'.

Ook aan de 'andere kant' is misbruik niet uit te sluiten. Zo zouden overheden de online 'kritische massa' kunnen traceren en de rapportages kunnen inzetten om de oppositie

de kop in te drukken. De initiatiefnemers zien geen mogelijkheden om zelf te gaan manipuleren in een richting 'pro' of 'contra'.

Government 2.0

Volgens Tas en Bos, die ook de *gov2.0 summit* in Washington bezochten, staat overheden veel te wachten als het gaat om web 2.0. Web 2.0 heeft volgens Tas en Bos de potentie de wereld een stap verder te helpen omdat het de kracht en creativiteit van individuen en kleine groepen kan mobiliseren. Naar hun idee hebben overheden en politieke partijen tot nu toe weinig interesse getoond om zelf actief van web 2.0-tools gebruik te maken. De gov2.0-benadering is eigenlijk pas in opkomst sinds het presidentschap van Obama. Er zijn weliswaar veel landen waar de penetratie van breedband of mobiele telefoons groter is, maar op het vlak van gov2.0 lopen de VS voorop. **IK**

Literatuur

Castells, M. (1996). *The Rise of the Network Society*. Oxford: Blackwell Publishing.

Jeroen Tas is partner bij de private equity groep Exigen Capital. Hij was tot 13 oktober 2008 Vice Chairman van de Board van MphasiS, een onderneming van 30.000 medewerkers opgezet door hem en zijn Citigroup-collega Jerry Rao. Tas woont en werkt in New York. **Henk Bos** is politicoloog en oprichter van Informatiehuis. Hij treedt op als adviseur van gemeenten, politici en burgerorganisaties die het web willen benutten bij het realiseren van hun doelstellingen. Beiden zijn als adviseurs verbonden aan het Peace Portal.

Intellectueel Kapitaal

Bericht aan de abonnees

In 2010 verschijnen er zeven nummers van Intellectueel Kapitaal (IK); vier in het eerste halfjaar en drie in het tweede. Met ingang van die nieuwe jaargang zal IK niet meer gratis op de website te lezen zijn. Wel komt er naast het bestaande abonnement op de gedrukte versie ook een online abonnement. De prijs van een abonnement bedraagt €69 voor print (incl. online) en €39 voor alleen online. De prijs van een online abonnement via IP-adres/range is €196 bij 1-50 gebruikers (incl. twee gedrukte exemplaren), €490 bij 51-100 gebruikers (incl. vijf gedrukte exemplaren), en €980 bij 101 en meer gebruikers (incl. tien gedrukte exemplaren). Alle bedragen zijn excl. 6% btw.

Zie ook www.ikmagazine.nl

Meer weten? Raadpleeg de volgende sites:

- over het Peace Portal en gerelateerde partijen:
www.mypeaceportal.org
www.conflict-prevention.net
www.gppac.net
www.gov2summit.com (zie voor een verslag van deze summit het artikel van Davied van Berlo IK 7-2009)
- over NGO's en web 2.0:
www.ngopulse.org
<http://globalab.wordpress.com/>
- over web 2.0 technologie:
www.crisismapping.ning.com (selecteer GeoTime: 3D Crisis Mapping)